

bringelse af Skyts og endvidere den væsentlige Fordel, at Terrainet bag ved Vinien ikke bliver indset fra Terrainet udenfor Fæstningen. Det var en Omstændighed, som kom frem ved den nøiagtige Undersøgelse af Terrainet, at man ude fra Haretkov og andre Steder kunde overse Gladjæxplateaue, og man er derfor kommen paa den Side ved disse Foranstaltninger at ville dække Plateaue mod Indsigt. Jeg har her anført de Hovedtræk, som have medført en noget forøget Beføstning, idet Forslaget er $2\frac{1}{2}$ Million dyrere end det forrige. Det, der imidlertid navnlig gjør det dyrere, er ikke de enkelte Forandringer, som jeg har anthydet, men de langt større Fordringer til Dækning, som Udvillingen af Belevingsartilleriet navnlig i Retning af Projektiler med stærkt virkende Sprængstoffer har gjort nødvendige. Naar man nu vil fiktre Krudtmagastner og Opbeholdsteder for Mandskabet, maa man have en ganske anden Jord- eller Betontykkelse, end man tidligere paaregnede, og der vil gaa meget mere til Fernkonstruktioner til Dækning af Skyttet i Form af Taarne end før. Det er disse Momenter, som fordyre Anlægget, saa at man er kommen til en Forøgelse af noget over 2 Millioner. Det vil erindres, at Forslaget til Kjøbenhavns Beføstning, saaledes som det er blevet forelagt de to sidste Gange, har været delt, idet man har foreslaaet en vis Sum bevilget strax fordelt paa 5 Aar og ladet en anden Del staa hert, som først skulde bevilges senere. Den samme Fremgangsmaade er fulgt i Aar, men man har forlangt en større Del end tidligere strax. Det, der udsættes af Kjøbenhavns Landbeføstning, er kun Vallensbækkfortet og et mindre Batteri i Nærheden af det samt de to Forter paa Amager, idet man har ment at kunne udsætte disse Anlæg til en senere Tid, fordi man betragter dem som mindre nødvendige lige i Diebliffet. Forskjellen mellem de Summer, som efter dette Forslag ere forlangte, og dem, der tidligere ere forlangte, skal jeg sluttelig kortelig angive. I 1884 forlangtes der til Søbeføstningen 14 Millioner og til Landbeføstningen $19\frac{1}{2}$ Million, i 1885 forlangtes der til Søbeføstningen de samme 14 Millioner, men til Landbeføstningen 25 Millioner, og det var efter en Afstemning i Landstinget, at man gik op fra $19\frac{1}{2}$ Million til 25 Millioner. Man har saa renonceret paa Helgenæsfortet, som oprindeligt hørte til Regjeringens Plan, og det nu foreslagte Forslag gaar op til henimod 15 Millioner til Søbeføstningen og $31\frac{1}{2}$ Million til Landbeføstningen. Hermed skal jeg anbefale disse Forslag til Thinget.

Formanden: Exemplarer af de saaledes fremførte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1467—1482).

Blom: Jeg skal fatte mig i stor Northed, idet jeg tillader mig at anbefale dette Forslags Overgang til 2den Behandling. Det er et Forslag, som har været forelagt heri Landstinget gjentagne Gange før, men som under Tibernez Tryk ikke er blevet ført videre. Jeg tror alligevel, at Forslaget har saa megen Betydning for Hæren, at vi, om mulig, bør se at faae det til at gaa videre til Folkethingets Behandling, for at ogsaa dette kan komme til at udtale sig om det. Sagen er nemlig den, at der ved Ordningen af Hærens Forplejningsvæsen, dens Intendanturvæsen, uden Tvivl er væsentlige Mangler til Stede, dels hidrørende fra vor oprindelige Hærorrdning af 1867, som ikke i alle Tilfælde har truffet det Rette, dels hidrørende derfra, at medens Hærorrdningen af 1867 i 1880 blev forandret i en meget betydelig Grad, har man endnu ikke truffet nogen dertil svarende Forandring i Ordningen af Hærens Forplejningsvæsen. Dette medfører et Misforhold, som der vistnok er den største Grund til at søge at raade Bod paa. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltighederne i dette Forslag, idet jeg antager, at det nødvendig maa gjøres til Gjenstand for Behandling i et Udvalg. Jeg skal kun anbefale Forslagets Fremme, idet jeg haaber, at, hvilke forskellige Meninger og Anstuelser der iøvrigt er her i Salen som i hele Nationen om forskellige Spørgsmaal, disse Differencer i Mening er ikke maa komme til at yttre sig og gjøre sig gjældende ved Behandlingen af et i og for sig saa uskyldigt Forslag som det, her foreligger.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

først ved Afstemning paa sædvanlig Maade fik 31 Stemmer for sig og ingen imod sig.